

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 20. července 2011 č. 552

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 401)

Vláda na své schůzi dne 20. července 2011 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 401), a zaujala k němu následující stanovisko:

1. Vláda v obecné rovině souhlasí s cílem, který je předloženým návrhem sledován, tj. s posílením právní jistoty a ochrany dobré víry v restitučních otázkách. Současně však upozorňuje, že v předložené podobě by návrh mohl vyvolat jisté aplikační problémy a tím i novou vlnu soudních sporů.

2. Pokud jde o reakci na závěry vyplývající z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 6/05, vyhlášeného pod č. 531/2005 Sb., obsaženou v nově navrženém § 13 odst. 8 písm. a), je podle názoru vlády třeba vzít v úvahu i to, že po vydání tohoto nálezu Ústavního soudu byl zákon o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku novelizován, zejména zákonem č. 131/2006 Sb., což by se v zájmu posílení právní jistoty mělo promítnout i do podoby navržených změn zákona.

3. Ve vztahu k navrženému § 13 odst. 8 písm. b), který má být reakcí na rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 28 Cdo 436/2007 a obsahuje výjimky z propadné lhůty pro postupníky, kteří jsou osobami blízkými vůči původní oprávněné osobě, je třeba upozornit, že v něm formulovaná výjimka plně nekoresponduje se závěry, k nimž v předmětném rozsudku Nejvyšší soudu dospěl. Nejvyšší soud zde totiž nevázal důvody pro trvání práva na převod náhradního pozemku na povahu vztahu mezi postupníkem a postupitelem, ale na „nespekulativní“ účel převodu práva, ke kterému došlo ještě před účinností zákona č. 253/2003 Sb., zavádějícího tzv. restituční tečku. Nelze proto vyloučit, že výjimka podle navrženého ustanovení by mohla být dále rozšiřována judikaturou, čímž by zamýšlené posílení právní jistoty, které je navrženou úpravou sledováno, bylo víceméně popřeno.

4. V souladu se svými výše uvedenými obecnými připomínkami vláda doporučuje, aby v průběhu dalšího projednávání byl navrhovaný § 13 odst. 8 zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku upraven například tak, že odstavce 6 a 7 se nevztahují na

a) oprávněnou osobu, které vzniklo právo na jiný pozemek podle § 11 odst. 2 tohoto zákona, ve znění zákona č. 183/1993 Sb., a jejího dědice,

b) právního nástupce takové oprávněné osoby, pokud je její osobou blízkou (alternativně příbuzným v řadě přímé, sourozencem, manželem nebo partnerem oprávněné osoby) nebo na něho bylo právo na jiný pozemek podle § 11 odst. 2 tohoto zákona, ve znění zákona č. 183/1993 Sb., převedeno do dne 6. srpna 2003 (tj. do dne nabytí účinnosti zákona č. 253/2003 Sb.).

Ustanovení § 11a se pro postup při převodu jiného pozemku použije obdobně.